

Teismo praktikos rinkinys

Byla T-540/22

Prancūzijos Respublika
prieš
Bendrą pertvarkymo valdybą

2024 m. liepos 10 d. Bendrojo Teismo (trečioji išplėstinė kolegija) sprendimas)

„Ekonominė ir pinigų politika – Bankų sąjunga – Kredito įstaigų ir tam tikrų investicinių įmonių bendras pertvarkymo mechanizmas (BPeM) – Reglamentas (ES) Nr. 806/2014 – Minimalus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimas – BPV sprendimas nesuteikti išimties – Skundas BPV apeliacinei komisijai – Atmetimas – Sąlyga, kad nebūtų kliūčių greitai pervesti nuosavas lėšas – BPV diskrecija – Teisinis saugumas – Pareiga motyvuoti“

1. *Ekonominė ir pinigų politika – Ekonominė politika – Sąjungos finansų sektoriaus priežiūra – Prudenciniai reikalavimai kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms – Minimalus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimas (MREL) – Prašymas taikyti išimtį dėl MREL, nustatyto kitiems subjektams nei pertvarkytini subjektai (vidaus MREL) – Bendros pertvarkymo valdybos (BPV) diskrecija – Kitų vidaus MREL funkcinių pakaitalų tyrimas – Sąlyga, kad nebūtų didelių, esamų ar numatomų kliūčių greitai pervesti nuosavas lėšas arba greitai padengti įsipareigojimus – BPV reikalavimas pateikti papildomą garantiją, kad būtų įvykdyta ši sąlyga – Sąlyginis leistinumumas (Europos Parlamento ir Tarybos reglamento Nr. 806/2014 12g straipsnio 3 dalis ir 12h straipsnio 1 dalies c punktas)*

(žr. 42, 43, 50 punktus)

2. *Ekonominė ir pinigų politika – Ekonominė politika – Kredito įstaigų ir tam tikrų investicinių įmonių bendras pertvarkymo mechanizmas – Bendra pertvarkymo valdyba (BPV) – BPV apeliacinė komisija – Kontrolės apimtis – Kreipimosi į BPV pagrindų nagrinėjimas (Europos Parlamento ir Tarybos reglamento Nr. 806/2014 85 straipsnio 3 ir 4 dalys)*

(žr. 73 punktą)

3. *Ekonominė ir pinigų politika – Ekonominė politika – Sąjungos finansų sektoriaus priežiūra – Prudenciniai reikalavimai kredito įstaigoms ir investicinėms įmonėms – Minimalus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimas (MREL) – Prašymas netaikyti MREL – Sąlyga, kad nebūtų didelių, esamų ar numatomų kliūčių greitai pervesti nuosavas lėšas arba greitai padengti įsipareigojimus – Bendros pertvarkymo valdybos (BPV) diskrecija vertinant normatyvinius kriterijus – Teisinio saugumo principo pažeidimas – Nebuvimas*

Santrauka

Gavęs Prancūzijos Respublikos ieškinį dėl Bendros pertvarkymo valdybos (BPV) apeliacinės komisijos (toliau – apeliacinė komisija) sprendimo¹ panaikinimo Bendrasis Teismas šį ieškinį atmetė ir pirmą kartą priėmė sprendimą dėl apeliacinės komisijos sprendimo, kuriuo patikrinamas BPV atliktas nagrinėjimas siekiant nustatyti, ar bankų grupė atitinka Reglamento Nr. 806/2014² 12h straipsnyje nustatytas būtinas sąlygas, kad jai galėtų būti netaikomas minimalus nuosavų lėšų reikalavimas.

2020 m. lapkričio 6 d. bankų grupė dėl vienos iš savo patronuojamųjų įmonių pateikė BPV prašymą netaikyti minimalaus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimo (toliau – MREL), individualiai taikomo pagal Reglamento Nr. 806/2014 12g straipsnį. Gavusi *Autorité de contrôle prudentiel et de résolution* (Rizikos ribojimu pagrįstos priežiūros ir pertvarkymo institucija, Prancūzija; toliau – apeliantė apeliacinėje komisijoje) pateiktą skundą dėl BPV sprendimo atmesti minėtą prašymą³ apeliacinė komisija ginčijamu sprendimu jį atmetė.

Bendrojo Teismo vertinimas

Pirma, kiek tai susiję su Reglamento Nr. 806/2014 12h straipsnio 1 dalies (toliau – atitinkama nuostata) taikymo sritimi, Bendrasis Teismas, remdamasis pažodiniu aiškinimu, iš pradžių konstatavo, kad šio reglamento 12h straipsnio 1 dalies c punkte nenumatyta galimybės reikalauti specialios garantijos, kad būtų įvykdyta sąlyga dėl esminių (esamų ar numatomų) kliūčių greitai pervesti nuosavas lėšas arba greitai padengti įsipareigojimus nebuvimo, taip pat jame nenurodyta, kad BPV draudžiama šiuo klausimu reikalauti specialios garantijos.

Remdamasis kontekstiniu aiškinimu jis taip pat nusprendė, kad reikalavimas patronuojančiajai įmonei pateikti įkaitu užtikrintas garantijas patronuojamosioms bendrovėms yra Reglamento Nr. 806/2014 12g straipsnyje numatytas tik kaip priemonė įvykdyti vidaus MREL ir kad garantijos sąlygos nėra to paties reglamento 12h straipsnyje, kiek tai susiję su išimtimi, skirtingai nuo to, ką teisės aktų leidėjas numatė Direktyvoje 2014/59⁴. Taigi galimybė pasinaudoti atitinkamoje nuostatoje numatyta išimtimi jokiū būdu negali priklausyti nuo reikalavimo pateikti įkaitu užtikrintą garantiją, kuri būtų panaši į numatytąją to paties reglamento 12g straipsnio 3 dalyje. Priešingas požiūris reikštų, kad atitinkama nuostata taptų visiškai neveiksminga, todėl tai būtų akivaizdus šios nuostatos pažeidimas.

¹ 2022 m. birželio 8 d. Bendros pertvarkymo valdybos (BPV) apeliacinės komisijos sprendimas Nr. 3/2021 atmesti skundą dėl 2021 m. lapkričio 4 d. Sprendimo SRB/EES/2021/44, kuriuo nustatomas minimalus nuosavų lėšų ir tinkamų įsipareigojimų reikalavimas (toliau – ginčijamas sprendimas).

² 2014 m. liepos 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 806/2014, kuriuo nustatomos kredito įstaigų ir tam tikrų investicinių įmonių pertvarkymo vienodos taisyklės ir vienoda procedūra, kiek tai susiję su bendru pertvarkymo mechanizmu ir Bendru pertvarkymo fondu, ir iš dalies keičiamas Reglamentas (ES) Nr. 1093/2010 (OL L 225, 2014, p. 1), iš dalies pakeistas 2019 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) 2019/877 (OL L 150, 2019, p. 226).

³ 2021 m. lapkričio 4 d. Bendros pertvarkymo valdybos sprendimas SRB/EES/2021/44.

⁴ 2014 m. gegužės 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2014/59/ES, kuria nustatoma kredito įstaigų ir investicinių įmonių gaivinimo ir pertvarkymo sistema ir iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 82/891/EEB, direktyvos 2001/24/EB, 2002/47/EB, 2004/25/EB, 2005/56/EB, 2007/36/EB, 2011/35/ES, 2012/30/ES bei 2013/36/ES ir Europos Parlamento ir Tarybos reglamentai (ES) Nr. 1093/2010 bei (ES) Nr. 648/2012 (OL L 173, 2014, p. 190), iš dalies pakeista 2019 m. gegužės 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva (ES) 2019/879 (OL L 150, 2019, p. 296).

Vis dėlto Bendrasis Teismas mano, kad iš atitinkamos nuostatos kontekstinio aiškinimo negalima daryti išvados, kad tai, jog nuostatoje, susijusioje su prašymo netaikyti vidaus MREL nagrinėjimu⁵, nenurodyta garantija, *ipso jure* neleidžia BPV nustatyti tokio pobūdžio reikalavimo atliekant minėtą vertinimą. Taigi, nors BPV turi atmesti prašymą taikyti išimtį, kai netenkinama viena iš atitinkamoje nuostatoje numatytų kumuliacinių sąlygų, ji vis dėlto turi tam tikrą diskreciją nustatyti, kokiomis aplinkybėmis tenkinama trečioji iš šių sąlygų, susijusi su kliūčių greitai pervesti nuosavas lėšas nebuvimu. Vadinas, negalima atmesti galimybes, kad, atsižvelgiant į šią diskreciją BPV būtų pagrįsta nustatyti garantiją, kuri skirtųsi nuo numatytosios Reglamento Nr. 806/2014 12g straipsnio 3 dalyje, kad būtų išvengta kliūčių greitai pervesti nuosavas lėšas.

Galiausiai remdamasis teleologiniu atitinkamos nuostatos aiškinimu Bendrasis Teismas pabrėžė, kad pagrindinis bendras Reglamento Nr. 806/2014 ir Direktyvos 2014/59 tikslas, kurio siekė teisės aktų leidėjas, nustatydamas MREL visoms bankų grupės įstaigoms, yra užtikrinti veiksmingą pertvarkymą, kuris turėtų minimalų neigiamą poveikį realiajai ekonomikai, finansų sistemai ir viešiesiems finansams. Taigi, nagrinėdama prašymą netaikyti vidaus MREL, BPV turi įvertinti, ar yra kitų priemonių, kurios gali būti funkciniai vidaus MREL pakaitalai. Kadangi BPV turi diskreciją, niekas netrukdo jai nuspręsti, kad, atsižvelgiant į kiekvieno prašymo dėl išimties aplinkybes, garantija yra būtina tam, kad būtų tenkinama sąlyga dėl kliūčių greitai pervesti nuosavas lėšas nebuvimo. Tačiau jai neleidžiama reikalauti garantijos, kurios savybės būtų panašios į Reglamento Nr. 806/2014 12g straipsnio 3 dalyje numatytos garantijos savybes.

Šiuo klausimu Bendrasis Teismas pažymėjo, kad iš ginčijamo sprendimo nematyti, kad BPV būtų reikalavusi iš atitinkamos bankų grupės pateikti garantiją, atitinkančią numatytąją Reglamento Nr. 806/2014 12g straipsnio 3 dalyje arba turinčią panašių savybių kaip ir ta garantija, ar juo labiau kad apeliacinė komisija būtų patvirtinusi tokį BPV požiūrį.

Antra, dėl apeliacinės komisijos atliekamo vien tų pagrindų, kurie jai pateikti, nagrinėjimo Bendrasis Teismas pirmiausia priminė, kad pagal Reglamentą Nr. 806/2014⁶ kiekvienas fizinis ar juridinis asmuo gali pateikti skundą apeliacinei komisijai dėl BPV sprendimo, kaip antai ginčijamo sprendimo, kad skunde išdėstomi jį pagrindžiantys motyvai ir kad apeliacinė komisija turi priimti sprendimą dėl šio skundo. Iš to matyti, kad apeliacinė komisija nagrinėja jai pateiktus pagrindus. Be to, Bendrasis Teismas pažymėjo, kad argumentai, kuriuos apeliante pateikė apeliacinei komisijai, grįsdama pirmąjį savo skundo pagrindą, nebuvo susiję su tuo, kaip BPV iš esmės vertino 2014 m. ir 2015 m. garantijas, kuriomis rėmėsi atitinkama bankų grupė, teigdama, kad buvo įvykdyta sąlyga dėl kliūčių greitai pervesti nuosavas lėšas nebuvimo. Iš tiesų aptariami argumentai buvo susiję su tariama BPV padaryta teisės klaida, nes ji viršijo savo kompetenciją, mechaniškai ir automatiškai taikydama sąlygą, kurios nėra Reglamento Nr. 806/2014 12h straipsnyje.

Taigi Bendrasis Teismas nusprendė, kad apeliacinė komisija turėjo patikrinti, ar BPV atliktas vertinimas buvo ne paslėptas 2014 m. ir 2015 m. garantijų nagrinėjimas *in abstracto*, bet patikimas atitinkamos bankų grupės padėties ir minėtų garantijų, nurodytų grindžiant savo prašymą taikyti išimtį, nagrinėjimas *in concreto*, ir ar taip buvo paisoma BPV diskrecijos ribų. Todėl jis atmetė priekaištą, kad dėl apeliantės apeliacinei komisijai pateiktų pagrindų ir argumentų, susijusių su BPV padaryta teisės klaida, kiek ji klaidingai taikė atitinkamą nuostatą ir viršijo savo kompetencijos ribas, apeliacinė komisija būtinai turėjo išnagrinėti, ar BPV pagrįstai, atsižvelgiant į visas reikšmingas bylos aplinkybes, reikalavo specialios garantijos.

⁵ T. y. Reglamento Nr. 806/2014 12h straipsnio 1 dalis.

⁶ Žr. šio reglamento 85 straipsnio 3 ir 4 dalis.

Galiausiai dėl teisinio saugumo principo pažeidimo Bendrasis Teismas pažymėjo, viena vertus, kad negalima reikalauti, jog Reglamento Nr. 806/2014 12h straipsnio 1 dalies c punkte būtų paminėti įvairūs konkretūs atvejai, kuriais tenkinama arba netenkinama šioje nuostatoje numatyta sąlyga, nes teisės aktų leidėjas negali iš anksto nustatyti visų šių atvejų. Iš tiesų neįmanoma išvardyti kliūčių greitai pervesti nuosavas lėšas pavyzdžių, taip pat negalima reikalauti, kad teisės aktų leidėjas pozityviai nurodytų priemones, kuriomis būtų užtikrintas minėtų kliūčių nebuvimo sąlygos laikymasis. Kita vertus, teisinio saugumo principas nedraudžia, kad atitinkamos valdžios institucijos turėtų diskreciją taikyti teisės aktuose apibrėžtus kriterijus. Taigi nagrinėjamu atveju tai, kad BPV turi diskreciją vertinti, ar yra kliūčių greitai pervesti nuosavas lėšas, arba diskreciją numatyti, kaip ši sąlyga turi būti tinkamai įvykdyta, nereiškia, kad buvo pažeistas teisinio saugumo principas.